

«Για ό,τι συνέβη δε φταίει ο Θεός αλλά εμείς».

Ο Μητροπολίτης Μεσογαίας και Λαυρεωτικής Νικόλαος

Η Μητρόπολη Μεσογαίας (μαζί με τη Μητρόπολη Κηφισίας) επλήγη από τις φονικές πυρκαγιές στην Ανατολική Αττική με τον πόνο να είναι μεγάλος. Η Μητρόπολη ήταν από την αρχή στο πλευρό των κατοίκων, ενώ την Κυριακή 29 Ιουλίου ο Μητροπολίτης Νικόλαος τέλεσε Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Αναλήψεως του Κυρίου στην Διασταύρωση Ραφήνας, όπου μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας, εψάλει επιμνημόσυνη δέηση υπέρ αναπαύσεως των ψυχών των θυμάτων της πρόσφατης πυρκαγιάς.

Σε μήνυμά του για την τραγωδία αυτή, ο Ιεράρχης ζητά από τον κόσμο να προσευχηθεί για όλους τους πληγέντες, ενώ παράλληλα τονίζει πως για ό,τι συνέβη δε φταίει ο Θεός αλλά ο άνθρωπος.

Αναλυτικά το μήνυμά του:

Με αισθήματα βαθιάς συνοχής, εσωτερικής συντριβής, πρωτοφανούς απορίας, πρωτόγνωρης αμηχανίας αυτές τις μέρες όλος ο κόσμος και ιδιαίτερα εμείς στεκόμαστε μπροστά στο συγκλονιστικό γεγονός της ασύλληπτης καταστροφής που συνέβη και στην επαρχία μας. Το Κόκκινο Λιμανάκι, ο Νέος Πόντος και η Διασταύρωση δεν είναι πλέον όπως τα γνωρίζαμε.

Η Ραφήνα θρηνεί, η Μητρόπολή μας πενθεί.

Ένα πλήθος ερωτημάτων που σχετίζονται με το γιατί, το πως, το μήπως, το αν η το ποιος φταίει, τυραννούν τη σκέψη όλων μας και ξεσχίζουν τα συναισθήματα και τις καρδιές μας. Σε τι όμως ωφελεί να βασανιζόμαστε μαζί από τα γεγονότα και από λάθος ερωτήματα που μάλιστα δεν έχουν απάντηση;

Ανάμεσα στους εκατό περίπου συνανθρώπους μας, που με τόσο τραγικό τρόπο έχασαν τη ζωή τους, οι τριάντα ήταν τέκνα της δικής μας αγκαλιάς, αγαπημένοι συγγενείς, φίλοι, γείτονες που μαζί τους

μοιραζόμασταν χαρές και λύπες, οράματα και μνήμες, την ομορφιά της ζωής και την αμεσότητα της καθημερινότητας.

Σήμερα όλοι αυτοί σιγούν. Η παρουσία τους είναι μόνον νοερή. Η ζωή μας είναι τόσο άδεια. Μας λείπουν. Αλλά και τόσο πληγωμένη από τον τραγικό και επώδυνο τρόπο του θανάτου τους. Η αξία της φαντάζει τόσο μικρή, η λογική της τόσο προβληματική, ο πόνος της αβάσταχτος. Δίπλα της αντικρίζουμε ακρωτηριασμένες οικογένειες, τσακισμένους συγγενείς, ερειπωμένα σπίτια, εξανεμισμένους τους κόπους μιάς ζωής, τον φυσικό μας παράδεισο ως κόλαση, τα καταπράσινα δένδρα σταχτιασμένα, τις όποιες ελπίδες μας προδομένες. Ολόκληρος ο κόσμος γονατισμένος από τη φρίκη, η λογική ακυρωμένη από την τραγικότητα. Ποιος και γιατί πλέον να θέλει να ζήσει αυτή τη ζωή και σε αυτόν τον τόπο;

Όλα αυτά είναι τόσο πραγματικά, αδελφοί μου, αλλά δεν αποτελούν τη μόνη αλήθεια. Όπως μέσα από την ομορφιά της ζωής σε λίγες μόλις στιγμές ακολούθησε η καταστροφή, συγχωρέστε με που τολμώ να το πω, έτσι και μέσα από τις στάχτες της Ανατολικής Αττικής θα μπορούσε να ξεπηδήσει όχι πάλι η ίδια ζωή, αλλά οπωσδήποτε μια πολύ πιο αληθινή και γνήσια ζωή. Μια ζωή που δεν απειλείται και δεν καταστρέφεται.

Ήδη η Μητρόπολή μας έγινε αποδέκτης προσφοράς από ποικίλες πηγές από όλον τον κόσμο, από την Αυστρία, την Ελβετία, τη Γερμανία, την Αμερική, από πλήθος Μητροπόλεις και εκκλησιαστικούς φορείς, από γνωστούς και αγνώστους συμπολίτες μας και ανθρώπους που προσφέρουν χρήματα, σπίτια, τρόφιμα, φάρμακα, σκέψεις, ιδέες και κυρίως ποταμούς αλληλέγγυων αισθημάτων, που ως τώρα ήταν κρυμμένα, δίχως έκφραση και διέξοδο. Αυτή η αγάπη, η ενότητα, η πληθωρική αλληλεγγύη, η κοινή προσπάθεια είναι το πρώτο βήμα μας για δημιουργική αφύπνιση και ουσιαστική αναγέννηση.

Η Μητρόπολή μας δεν μένει αδρανής. Ο, τι έχει είναι και δικό σας. Εσείς είστε και η περιουσία της και ο λαός της. Από εσάς αντλεί τους πόρους της και σε σας προσφέρει τη ζωή και την όποια παρακαταθήκη της. Ήδη σε συνεννόηση με τους φορείς της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, όλες οι Ενορίες και οι Ιερείς μας, μαζί με τα μέλη των Εκκλησιαστικών Συμβουλίων και τους εθελοντές μας, κινητοποιούνται προς κάθε κατεύθυνση (αντιμετώπιση άμεσων αναγκών σίτισης, ιματισμού, στέγασης, καθαρισμού, υγειονομικού υλικού και αίματος,

οικονομικής συνδρομής στο επίπεδο των πρώτων βασικών αναγκών, ηθικής και πνευματικής στήριξης κ.λπ.). Όλοι μας προσπαθούμε να ζήσουμε μαζί τον λόγο του Αποστόλου Παύλου: «Τις ασθενεί και ουκ ασθενώ; τις σκανδαλίζεται και ουκ εγώ πυρούμαι;» (Β΄ Κορ. ια΄ 29). **Αυτός είναι ο πρώτος πνευματικός στόχος μας.**

Δεύτερος η προσευχή μας. Δεν είναι λίγο αυτό, αδελφοί μου. Η προσευχή είναι ανώτερη από τη μέριμνα και τα φιλάνθρωπα αισθήματά μας, πιο δυνατή, πιο ουσιαστική, πιο αναγκαία από την αλληλέγγυα διάθεσή μας. Πως να το κάνουμε; ο Θεός έχει δύναμη και τρόπους πολύ ανώτερους από τη δική μας καλωσύνη, προκειμένου να παρηγορήσει, να ενισχύσει, να βοηθήσει, να φωτίσει, να μεταμορφώσει. Οι μέρες αυτές πρέπει να γίνουν μέρες έντονης και αληθινής προσευχής, όχι μόνο για τους κοιμηθέντας αδελφούς μας αλλά κυρίως για τους κατατραυματισμένους συγγενείς και φίλους τους και επίσης για τους ναρκωμένους και μουδιασμένους εαυτούς μας· «Διό τας παρειμένας χείρας και τα παραλελυμένα γόνατα ανορθώσατε και τροχιάς ορθάς ποιήσατε τοις ποσίν υμών» (Εβρ. ιβ΄ 12), κατά την προτροπή του Αποστόλου Παύλου. Πρέπει να σταθούμε στα πόδια μας και να αλλάξει η ζωή και ο προσανατολισμός όλων μας. Το ζητούμενο στην τραγικότητα που ζούμε είναι ασφαλώς η αλληλεγγύη. Αυτό όμως που κυρίως μας χρειάζεται και αγνοούμε είναι η πίστη στον Θεό. Οι στάχτες της πίστης μας είναι ανάγκη να μεταμορφωθούν σε καταπράσινα δένδρα ζωής και πνεύματος.

Πριν από 13 περίπου χρόνια έζησα ένα ανάλογο δράμα στο Γραμματικό, όταν με την πτώση ενός αεροπλάνου βρέθηκαν απανθρακωμένα 121 πτώματα συνανθρώπων μας, κυρίως Κυπρίων. Το δράμα που συνάντησα ήταν απερίγραπτο. Το δάκρυ ανεξάντλητο, ο πόνος απροσμέτρητος. Αυτό όμως που τους στήριξε ήταν κυρίως η πίστη τους. Αυτή τους κράτησε αυτή και τους ανέστησε. Σήμερα πολλοί από αυτούς ζούν και πολύ αληθινά. Πατούν σταθερά στα πόδια τους. Ο απόηχος του πόνου και του θρήνου τους είναι πλέον μια νότα αληθινής ζωής με πίστη στον Θεό, νόημα και αξιοπρέπεια.

Και ένα τελευταίο· καιρός να μάθουμε από τα λάθη και τις παραλείψεις μας. Για ο,τι συνέβη δεν φταίει ο Θεός· φταίμε εμείς. Είναι ανάγκη να αναστηθεί στη ζωή μας πρωτίστως η πίστη στον Θεό και στη συνέχεια η σύνεση. Θα μπορούσε κάλλιστα αυτή η τραγική δοκιμασία να μεταστραφεί σε αφύπνιση και αλλαγή πορείας. Κάτι

τέτοιο είναι μονόδρομος και επιταγή. Στα πλαίσια της κινητοποίησης για συμπαράσταση η Μητρόπολή μας θα διενεργήσει, μάλιστα κατά προτροπήν και της Ιεράς Συνόδου, έκτακτη «λογία» σήμερα Κυριακή 29 Ιουλίου σε όλους τους ναούς μας. Σας προτρέπω όλοι να βοηθήσουμε όσο μπορούμε, να γίνουμε μέρος αυτής της καθολικής συστράτευσης.

Επιπλέον, όποιος επιθυμεί μπορεί να καταθέσει χρήματα στους τραπεζικούς λογαριασμούς της Μητροπόλεώς μας, τους οποίους και μπορείτε να πληροφορηθείτε είτε από τους Ιερείς σας είτε και από την ιστοσελίδα της Μητροπόλεώς μας.

Ο Θεός να είναι μαζί μας.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο Μεσογαίας και Λαυρεωτικής ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΓΕΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ	ΑΡ. ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ	IBAN ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ
ALPHA	283 002101 015376	GR6901402830283002101015376
ΕΘΝΙΚΗ	087 558019-69	GR3701100870000008755801969
ΠΕΙΡΑΙΩΣ	6048 127470 256	GR8901710480006048127470256
EUROBANK	0026 0334 89 0200557082	GR2502603340000890200557082